

सिद्धद्रव्याभावे ध्यानमात्रेण द्रव्याण्याहरिष्यामीत्याह ध्येयेति पाठांतरे व्यायायेन शरीरच्छेदेन ॥ २० ॥ २१ ॥ ध्येयात्मनेत्यस्य प्रपंचोऽथ वेत्यादिः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 ध्येयात्मना हरिष्यामि यज्ञानेनान्यतव्रतः ॥ बीजयज्ञो मया यवैव दुवर्ष समाचितः ॥ २० ॥ बीजैर्हितं करिष्यामि नात्र विघ्नो भविष्यति ॥ नेदं शक्यं दृष्ट्वा कर्तुं मम
 सन्नकथंचन ॥ २१ ॥ वर्षिष्यतीह वादे वोनवावर्षं भविष्यति ॥ अथवाभ्यर्थनार्थनाभिद्रो न करिष्यति कामतः ॥ २२ ॥ स्वयमिन्द्रो भविष्यामि जीवयिष्यामि च प्रजाः ॥
 यो यदा हारजातश्च स तथैव भविष्यति ॥ २३ ॥ विशेषं चैव कर्त्तास्मि पुनः पुनरतीव हि ॥ अद्येह स्वर्णमभ्येतु यच्चान्यद्वसुकिंचन ॥ २४ ॥ त्रिषु लोकेषु यच्चान्ति
 दिहागम्यतां स्वयं ॥ दिव्याश्चाप्सरसां संघागंधर्वाश्च स किन्नराः ॥ २५ ॥ विश्वावसुश्च ये चान्ये तेऽप्युपासंतु मे मखं ॥ उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्च यत्किंचिद्वसुविद्यते ॥ २६ ॥
 सर्वतदिह यज्ञेषु स्वयमेवोपतिष्ठतु ॥ स्वर्गः स्वर्गसदश्चैव धर्मश्च स्वयमेव तु ॥ २७ ॥ इत्युक्ते सर्वमेवैतदभवत्तपसामुनेः ॥ तस्य दीप्ताग्निमहसस्त्वगस्य स्याति तेज
 सः ॥ २८ ॥ ततस्तेऽमुनयोऽल्पादृष्टादृष्टशुस्तपसो बलं ॥ विस्मितावचनं प्रादुहिरिदं सर्वमेवाहाथवत् ॥ २९ ॥ ऋषय ऊचुः प्रीताः स्मृतवाक्येन न विच्छामस्तपो
 व्ययं ॥ तैरेव यज्ञैस्तुष्टाः स्मन्यायेनेच्छामहे वयं ॥ ३० ॥ यज्ञं दीक्षां तथा होमान्यच्चान्यन्मृगयामहे ॥ न्यायेनोपाजिता हाराः स्वकर्माभिरता वयं ॥ ३१ ॥ वेदांश्च
 ब्रह्मचर्येण न्यायतः प्रार्थयामहे ॥ न्यायेनोत्तरकालं च गृहेभ्यो निःसृता वयं ॥ ३२ ॥ धर्मदृष्टैर्विधिद्वारैस्तपस्तपस्यामहे वयं ॥ भवतः सम्यग्निष्टातु बुद्धिर्हि सा विव
 जिता ॥ ३३ ॥ एतामहिंसां यज्ञेषु ब्रूयात्स्वंसततं प्रभो ॥ प्रीतास्ततो भविष्यामो वयं तु द्विजसत्तम ॥ ३४ ॥ विसर्जिताः समाप्तौ च सत्रादस्माद्भजामहे ॥ तथा कथ
 यतं तिषां देवराजः पुरंदरः ॥ ३५ ॥ ववर्षसुमहा ते जादृष्ट्वा तस्य तपो बलं ॥ आसमासे श्रयज्ञस्य तस्यामितपराक्रमः ॥ ३६ ॥ निकामवर्षी पर्जन्यो बभूव जनमेज
 य ॥ प्रसादयामास च तमगस्यं त्रिदशेश्वरः ॥ स्वयमभ्येत्य राजर्षे पुरस्कृत्य बृहस्पतिं ॥ ३७ ॥ ततो यज्ञसमाप्तौ तान्विससर्ज महामुनीन् ॥ अगस्त्यः परमप्रीतः पू
 जयित्वा यथाविधि ॥ ३८ ॥ जनमेजय उवाच कोऽसौ न कुलरूपेण शिरसा कांचनेन वै ॥ प्राहमानुषवद्वाचमेतत्पृष्टो वदस्व मे ॥ ३९ ॥ वैशंपायन उवाच
 एतत्पूर्वं न पृष्टो ह न चास्माभिः प्रभाषितं ॥ श्रूयतां न कुलो योऽसौ यथा वा कृतस्य मानुषी ॥ ४० ॥ श्राद्धं संकल्पयामास जमदग्निः पुरा किल ॥ होमधेनुस्तमा गाच्च स्व
 यमेव दुदोहतां ॥ ४१ ॥ तत्पयः स्थापयामास न वेभां देहेऽथुचौ ॥ तच्च क्रोधस्वरूपेण पिठं धर्मं आविशत् ॥ ४२ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कोऽसौ वित्यादिशेषकथाकोऽप्यजयस्योत्कर्षवर्णनार्था ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पिठं पात्रं धर्मं आविशत्तत्पयः पीतवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥